

Quan jo era petit, la meva mare solia cosir molt. Un dia vaig seure prop d'ella i li vaig preguntar què estava fent. Ella em va respondre que estava brodat. Petit com era observava el treball de la meva mare des de baix, i em queixava, només veia fils lletjos i desordenats. Llavors la mare va dir: "Fill, vine i seure a la meva falda." Jo ho vaig fer immediatament, em vaig sorprendre i emocionar en veure la bella flor al brodat. No podia creure-ho; des de baix només veia fils enredats. Ella tenia un bell disseny, des de la seva posició, tot tenia sentit.

Moltes vegades al llarg dels anys he mirat al Cel i he dit: "Pare, què estàs fent?". Ell respon: "Estic brodat la teva vida." Confio que arribarà un dia, en què seuré a la falda del Pare, i llavors... entendre.

Blanca Serres Marco

RESPIRA